

کمیساریای ملل متحد به مهاجران افغانستان تا بتوانند با این کمک خود را به محل سکونت اصلی خود برسانند.

علاوه بر این در نقطه‌ی صفر مرزی ما اطلاعاتی را از مهاجران در خصوص نحوه بازگشت به کشور کسب می‌کنیم، مواردی مانند در حین ورود به کشور محل اسکان دارند یا این که چگونه به زادگاه خود باز خواهند گشت؟

اگر این مهاجران در داخل کشور محلی را برای سکونت نداشته باشند، در هماهنگی با وزارت امور مهاجران و عودت‌کنندگان و طبق فرمان ۱۰۴ ریاست جمهوری افغانستان به آن‌ها زمین‌هایی در محل سکونت اصلی‌شان داده می‌شود تا بتوانند در زادگاه خود ساکن شوند؛

مهاجران ما با داشتن برگه‌های وی. آر. اف می‌توانند از زمین‌های سیصد تا ششصد متر با قیمت هر صد متر، هزار و پانصد افغان بر خوردار شوند. بر همین اساس ما ۶۰ شهرک در ۲۹ ولایت ایجاد کرده‌ایم. اگر در ولایت این مهاجران، شهرک ایجاد نشده باشد یا امکان زندگی برای‌شان به دلایلی ناامنی یا مشکلات خانوادگی وجود نداشته باشد، در ولایت‌های همجوار آنان را اسکان می‌دهیم. مناطقی که میزان بالایی عودت‌کننده دارد، از اولویت‌های ما است و اگر پروژه‌های توسعه، خارج از محدوده و توانایی وزارت باشد با دیگر نهادها سعی می‌کنیم این ضرورت‌ها و نیازمندی‌ها را رفع بسازیم.

ما با ۱۳ وزارت‌خانه پروتکل‌های همکاری امضا کرده‌ایم و آن‌ها گزارش‌های ما را در برنامه‌های توسعه سالانه خود قرار می‌دهند و در همان سال از دولت تقاضای بودجه و پیش‌برد آن برنامه‌ها را در دستور کار قرار می‌دهند. از طرف دیگر در هماهنگی با کمیساریای ملل متحد یک سیاست برای عودت مهاجران تعیین شده، این سیاست لایحه‌ای است از وظایف

دولت در قبال مهاجران و پناهجویان، وظایف کمیساریای ملل متحد در خصوص عودت مهاجران، مسئله همکاری و کمک‌های مادی دولت و کمیساریای ملل متحد و این که چه میزان بودجه برای هر فرد عودت‌کننده در نظر گرفته شود.

طی این سیاست طرحی سه ساله را برنامه‌ریزی کردیم که خوشبختانه این طرح از سوی کمیسیون فرهنگی ریاست جمهوری

به تصویب رسید که ریاست آن را معاون اول ریاست جمهوری جناب آقای یونس قانونی برعهده داشتند.

ما در خصوص این که چه میزان کمک مادی به مهاجران عودت‌کننده صورت بگیرد، هنوز با وزارت مالیه افغانستان رایزنی‌هایی داریم و سعی می‌کنیم موافقت وزارت مالیه را نیز در این خصوص کسب نماییم.

هزینه‌هایی که ما مدنظر گرفته‌ایم مطابق با معیارها و استانداردهای جهانی است و به این دلیل که بخشی از این کمک‌ها را دولت افغانستان باید به عودت‌کنندگان ارائه کند با مخالفت‌هایی از سوی وزارت مالیه مواجه شده‌ایم. در حال حاضر در حال رایزنی با وزارت مالیه هستیم و امیدواریم تا یک ماه آینده بتوانیم این وزارت را قانع کنیم.

پس از توافق با وزارت مالیه به سرعت این طرح را به شورای وزیران عرضه می‌کنیم تا با تصویب این نهاد عالی‌رتبه بتوانیم برای عودت هموطنان خود برنامه منظمی را در دست داشته باشیم و استقبال بهتری از هموطنان عودت‌کرده صورت بگیرد.

غیر از کمک نقدی کمیساریا به بازگشت کنندگان در مرز و زمینی که افغانستان به آن‌ها می‌دهد، چه کمک‌هایی به بازگشت کنندگان می‌شود و آیا برای ساخت زمین‌های مساعدت شده برنامه همکاری دارید؟

در کنار کمک‌های که شما یادآور شدید ما مقداری وسایل آشپزخانه و مقداری وسایل مورد نیاز برای از سرگیری زندگی در کشور را به مهاجران می‌دهیم، البته این کمک‌ها بسیار اندک است.

ما در طول این سال‌ها توانستیم با رایزنی خود مبلغ مساعدت و همکاری کمیساریای ملل متحد را از یک صد دلار به دویست دلار برسانیم و این یعنی افزایش صددرصدی.

هموطنان ما با دریافت این کمک می‌توانند خود را از نقطه‌ی صفر مرزی با خیالی آسوده به محل سکونت اصلی خود در کشور برسانند. وقتی مهاجران به محل اصلی سکونت خود رسیدند، کمک‌های ما ادامه خواهد داشت و سعی می‌کنیم برای آن‌ها برنامه‌ها و طرح‌هایی را ارائه کنیم که آنان در مسیر توسعه کشور قرار گیرند.

وقتی مهاجران زمین‌های مساعدت شده را

بدست آورند مطابق با برنامه توسعه ملی در شهرک‌های منظور شده چاه آب حفر می‌شود، جاده، مکتب (مدرسه)، شفاخانه (بیمارستان) و دیگر نیازمندی‌های شهری در نظر گرفته می‌شود.

با وجود این خدمات، مشکل اصلی نبود کار است و متأسفانه تا این معضل حل نشود ما با مشکل مهاجرت‌های انبوه گرفتار خواهیم بود. بهتر می‌دانم این مهاجرت‌ها را مهاجرت‌های نامنظم بگویم و این مشکل اصلی ماست.

بنابر این بین پناهندگان و مهاجران تفاوتی وجود دارد، مخصوصاً کسانی که غیرقانونی به کشورهای همسایه مهاجرت می‌کنند؛ وزارت امور مهاجران و عودت‌کنندگان برای این دو دسته از مهاجران افغان رویکرد و دستورالعمل متفاوتی دارد یا نه؟

ما در ایران دو دسته مهاجر داریم، یک دسته مهاجران منظم هستند و یک دسته مهاجران غیر منظم؛ من باز هم می‌گویم با اصطلاح غیر قانونی و قانونی موافق نیست!

مهاجران منظم افرادی هستند که مشخصات خود را در دفتر کمیساریای ملل متحد ثبت کرده‌اند و از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران نیز به عنوان مهاجر پذیرفته شده‌اند. این دسته تحت حمایت کمیساریای ملل متحد و دولت جمهوری اسلامی ایران قرار می‌گیرند و مسئولیت وزارت امور مهاجران و عودت‌کنندگان هم در اصل رسیدگی به مشکلات و خواسته‌های این دسته از مهاجران است، اما به هر صورت، هر افغان که در خارج از کشور به سر می‌برد، برای ما محترم و عزیز و پاره تن ماست بنا بر هر دلیلی که مجبور به مهاجرت و ترک وطن خود شده است. ما خود را در قبال تمامی مهاجران افغان مسئول می‌دانیم و موظف هستیم تا به مشکلات و خواسته‌های آنان رسیدگی کنیم.

تعداد مهاجران [منظم] در ایران به ۹۴۰ هزار نفر می‌رسد. ما برای ۳۲۰ هزار نفر از این تعداد توانسته‌ایم بیمه صحت (درمانی) کسب کنیم، از این تعداد ۳۲۸ هزار نفر را توانسته‌ایم در نظام آموزشی ایران وارد کنیم تا از نعمت آموزش برخوردار شوند.

در بخش آموزش در کنار مهاجران منظم، فرزندان مهاجران نامنظم حضور دارند اما اولویت با مهاجران منظم است.

علاوه بر این تاکنون ۱۵ هزار نفر از این مهاجران توانسته‌اند از تحصیلات عالی برخوردار شوند، تعدادی هم از طریق برنامه سازمان جهانی مهاجرت (IOM) جذب فعالیت در داخل کشور شدند.

اما مهاجران نامنظم ما متأسفانه حدود یک میلیون و چهارصد هزار نفر است که فاقد مدرک شناسایی هستند، این دسته به گونه غیرقانونی از مرزهای یک کشور عبور کرده‌اند و وارد کشور دیگر شده‌اند که متأسفانه بیشترشان به دلیل عدم توانایی بازار کار ما، مجبور به مهاجرت شده‌اند.

خوشبختانه وزارت امور مهاجران و

ما از دولت
جمهوری
اسلامی ایران
خواستیم تا برای
کاهش تردهای
غیرقانونی میزان
صدور ویزای
خود را از پنج
هزار ویزا به
بیست هزار ویزا
افزایش دهد